

ການລຽງປາໃສ່ກະລັງ

CAGE FISH

 ຫຼີ້ນໂຮງລ້ຽງປາ
 Fisheries Cooperatives Training Centre (AFRC)

P.O. Box 1247, Vientiane, Laos (V.V. Nationality) | Luang Prabang, Laos (V.V. Nationality)
 Tel: +856 205 211 2010-2011 | Email: info@afrc.com

I. ລັກສະນະສະເພາະຂອງປານິນ.

ປານິນເປັນປາທີ່ລ້ຽງງ່າຍ ຈະເລີນເຕີບໂຕໄວ ສາມາດປັບຕົວ ເຂົ້າກັບສະພາບແວດລ້ອມໄດ້ດີ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໂລກພະຍາດ ແລະ

ສາມາດຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ໃນນ້ຳຈືດທີ່ມີຄວາມເຄັມບໍ່ເກີນ 15 PPT ປາຊະນິດນີ້ ເປັນປາທີ່ມີລົດຊາດແຊບດີ ແລະ ມີໂປຼ ຕິນສູງ ປານິນທີ່ຈະນຳມາລ້ຽງຕ້ອງເປັນປານິນເພດຜູ້ ຫລື ປາ ນິນທີ່ໄດ້ເຮັດໝັນຈຶ່ງຈະຂະຫຍາຍຕົວໄວ ຖ້າເປັນປາແມ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ ເຮັດໝັນມັນຈະໃຫຍ່ຊ້າ ເພາະວ່າປານິນໂຕແມ່ມັນຈະໃຫ້ໄຂ່ໄວ, ໃຫ້ໄຂ່ຕະຫລອດປີໃນຊ່ວງການພັກໄຂ່ ແລະ ລ້ຽງລູກອ່ອນຂອງ ມັນປາຈະອົມໄວ້ໃນປາກຕະຫລອດເຊິ່ງເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ການກິນ ອາຫານຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຈະເລີນເຕີບໂຕຊ້າຊ້າ.

ຮູບພາບ 1: ຂອງປານິນໝັນທີ່ລ້ຽງໃສ່ກະຊັງ.

II. ການເລືອກສະຖານທີ່ລ້ຽງປານິນກະຊັງ.

1. ເປັນອ່າງເກັບນ້ຳ ຫລື ເຂື່ອນນ້ຳທີ່ມີຄວາມເລິກບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 5 ແມັດ ເປັນແຫລ່ງນ້ຳທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ຊຶ່ງປາສະຈາກ ມົນລະພິດຕ່າງໆ.

ຮູບພາບ 2: ການລ້ຽງປານິນກະຊັງຢູ່ອ່າງຫ້ວຍສຽດ

2. ແມ່ນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່ມີການໄຫລວຽນຂອງນ້ຳຕະຫລອດເວລາ.

ຮູບພາບ 3: ການລ້ຽງປານິນກະຊັງຢູ່ນ້ຳຈື່ມ

3. ສະຖານທີ່ລ້ຽງໃກ້ກັບເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງສະດວກ.

ຮູບພາບ 4: ສະຖານທີ່ລ້ຽງປາໃກ້ກັບເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງ.

4. ການວາງຕຳແໜ່ງກະຊັງນັ້ນພື້ນລຸ່ມຂອງກະຊັງຄວນຢູ່ສູງກວ່າພື້ນດິນ 1 ແມັດຂຶ້ນໄປ ແລະ ຫ່າງຈາກຝັ່ງພໍສົມຄວນບໍ່ຄວນຢູ່ບ່ອນອັບ, ບ່ອນນ້ຳໂຫລແຮງ ແລະ ແຕ່ລະກະຊັງ ຄວນຢູ່ຫ່າງກັນ 50 ຊັງຕີແມັດ.

III. ຮູບແບບຂອງກະຊັງ.

ຖັງຂອງກະຊັງຄວນໃຊ້ຖັງຂະໜາດ 200 ລິດ, ໂຄງຮ່າງອາດຈະເຮັດດ້ວຍເຫລັກ ຫລື ໄມ້ດາງທີ່ນຳໃຊ້ມີຂະໜາດ 3 ຊັງຕີແມັດ (ດາງເບີ 15 ຫລື 18) ຂອບເທິງຂອງກະຊັງຄວນຊຸດ້ວຍດາງໄນລ້ອນຕາຖີ ຂະໜາດຂອງກະຊັງທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນມີຂະໜາດດັ່ງນີ້:

- ຂະໜາດ 3 ແມັດ x 3 ແມັດ x 2,5 ແມັດ.
- ຂະໜາດ 3 ແມັດ x 4 ແມັດ x 2,5 ແມັດ.

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ນໍລະພິງ ແພງຄຳຝາງ.

ບັນນາທິການໂດຍ: ອ ຈ ຄຳເສີມ ມະນີວົງ

ອ ຈ ໂພໄຊ ຈັນທະວົງສາ.

ອ ຈ ຄຳຜຸຍ ໄຊທາລາດ.

ອອກແບບໜ້າປົກໂດຍ: ທ່ານ ປານຕະນະ ອາລຸນສະຫັວດ.

ຈັດໜ້າໂດຍ: ນາງ ສີໄພ.

ເຈົ້າຂອງ: ສຸນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ການລ້ຽງປານິນໃສ່ກະຊັງ (ແຜ່ນພັບ) ບໍລິສັດ ກຸງໄທອາຫານສັດ ຈຳກັດ(ມະຫາຊົນ).
2. ການລ້ຽງປານິນໃສ່ກະຊັງ (ກົມປະມົງກະຊວງກະເສດ ແລະ ສະກອນຂອງໄທ)
3. ຜົນການທົດລອງຂອງ ໂຄງການສົ່ງເສີມການລ້ຽງປາກະຊັງຂອງ ສູນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາ.

- ຂະໜາດ 4 ແມັດ x 6 ແມັດ x 2,5 ແມັດ.

ຮູບພາບ 5: ກະຊັງລ້ຽງປາຂະໜາດ 2x4x6 ແມັດ.

IV. ແນວພັນປາ.

ແນວພັນປາທີ່ນຳມາລ້ຽງ ຄວນເປັນປາທີ່ໄດ້ແປງເພດມາແລ້ວເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດສູງສຸດ ໂດຍປາທີ່ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕດີເປັນເພດຜູ້, ລູກປາຄວນໄດ້ມາຈາກພາມທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ເຊື້ອຖືໄດ້ ຄວນເປັນລູກປາທີ່ແຂງແຮງດີມີຂະໜາດລຳໂຕສວຍງາມ ສະໝໍ່າສະເໝີຂະໜາດລູກປາທີ່ນຳມາລ້ຽງ 20 – 50 ກຸ້ມຕໍ່ໂຕ.

V. ອັດຕາການປ່ອຍ.

ອັດຕາການປ່ອຍປາປະມານ 40 – 100 ໂຕ ຕໍ່ 1 ແມັດກ້ອນ.

ຖ້າກະຊັງມີຂະໜາດ 3 ແມັດ x 3 ແມັດ x 2,5 ແມັດປ່ອຍປາ 900 ໂຕ.

ຖ້າກະຊັງຂະໜາດ 4 ແມັດ x 4 ແມັດ x 2,5 ແມັດປ່ອຍປາ 1,200 ໂຕ

ຖ້າກະຊັງຂະໜາດ 5 ແມັດx 5 ແມັດ x 2,5 ແມັດ ບ່ອຍປາ 1,500 ໂຕ

ທັງນີ້ອັດຕາການບ່ອຍຍັງຂຶ້ນຢູ່ກັບສະຖານທີ່ລ້ຽງ, ຄຸນນະພາບນ້ຳ, ການໄຫລວຽນຂອງນ້ຳ ແລະ ລະດູການລ້ຽງຜູ້ລ້ຽງສາມາດປັບປ່ຽນຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ສ່ວນໄລຍະເວລາຂອງການລ້ຽງປະມານ 3 – 4 ເດືອນ.

VI. ອາຫານ ແລະ ການໃຫ້ອາຫານ.

ປານິນເປັນປາທີ່ກິນອາຫານກາງເວັນ, ເປັນປາທີ່ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກອາຫານທຳມະຊາດຕ່າງໆ ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ສາມາດກິນໄຮນ້ຳພືດໄຮນ້ຳສັດ, ຊາກອິນຊີທີ່ເນົ່າເປື້ອຍ ລວມທັງແບັດທິເຣຍ ແລະ ພືດນ້ຳຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຊາກພືດສັດທີ່ເນົ່າເປື້ອຍ, ໄຮນ້ຳນ້ອຍໆ, ແໜ, ເທົາ. ປານິນເປັນປາທີ່ບໍ່ມີກະເພາະອາຫານແທ້, ເວລາກິນອາຫານມັນຈະໃຊ້ເວລາຄົບຄຽງວຽງຈຶ່ງກິນອາຫານລົງ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ລ້ຽງປານິນຄວນຈະແຂ່ງອາຫານໃຫ້ອ່ອນນຸ້ມສາກ່ອນ ຈຶ່ງນຳໄປເກືອປານິນເທື່ອລະໜ້ອຍຈຶ່ງຈະໄດ້ຜົນທີ່ດີ.

ຮູບພາບ 6: ການໃຫ້ອາຫານປານິນກະຊັງຢູ່ນ້ຳງື່ມ.

ຕາຕະລາງ: ສົມທຽບຜົນໄດ້ຮັບໃນການລ້ຽງປາ 1,000 ໂຕ.

ລ/ດ	ລາຍການ	ການໃຫ້ນ້ຳໜັກປາທີ່ໃຊ້ອາຫານສຳເລັດຮູບ	ການໃຫ້ນ້ຳໜັກປາທີ່ໃຊ້ອາຫານຜະລິດເອງ
1.	ນ້ຳໜັກປາ 1,000 ໂຕ	520 kg	410 kg
2.	ໃຊ້ອາຫານລ້ຽງປາ	600 kg x 6,000 ກີບ 3,600,000 ກີບ	600 kg x 3,200 ກີບ 1,920,000 ກີບ
3.	ຍອດຂາຍ	520 kg x 13,000 ກີບ 6,760,000 ກີບ	410 kg x 13,000 ກີບ 5,330,000 ກີບ
4.	ກຳໄລທີ່ລົບອາຫານລ້ຽງອອກ(ຍັງບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ແນວພັນ, ແຮງານ,ຄ່າຢາ, ຫລຸ້ຍທັງນຂອງກະຊັງ)	3,160,000 ກີບ	3,410,000 ກີບ

✚ ຕາຕະລາງສົມທຽບໃນການໃຫ້ອາຫານສໍາເລັດຮູບແລະອາຫານ ຜະລິດເອງ

ເດືອນທີ່ ລ້ຽງ	ອັດຕາການໃຫ້ ອາຫານ/ນ້ຳໜັກ ປາ	ຈ/ນຄາບ /ວັນ	ການໃຫ້ນ້ຳໜັກທີ່ ຊໍອາຫານສໍາ ເລັດຮູບລ້ຽງ	ການໃຫ້ນ້ຳໜັ ທີ່ໃຊ້ອາຫານຜະ ລິດເອງລ້ຽງ
ເດືອນທີ 1	6 %	3	0,160 ກິໂລ	0,140 ກິໂລ
ເດືອນທີ 2	4 %	3	0,340 ກິໂລ	0,320 ກິໂລ
ເດືອນທີ3- ຂາຍ	2 %	2	0,340-0,700 ກິໂລ	0,320-0,500 ກິໂລ

ການລ້ຽງປານິນໃນປະຈຸບັນເລີ່ມໄປສູ່ລະບົບການຜະລິດເພື່ອການ ຄ້າຫລາຍຂຶ້ນມີການໃຊ້ອາຫານເມັດລ້ຽງ ເຮັດໃຫ້ປາໃຫຍ່ໄວ ແລະ ໃຊ້ໄລຍະເວລາການລ້ຽງສັ້ນລົງ ແຕ່ຕົ້ນທຶນການລ້ຽງສູງຂຶ້ນ.

ການເກືອປາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃຫ້ປາໄດ້ກິນພຽງພໍ ແລະ ປ່ຽນແປງ ໄປຕາມສະພາບຂອງປາໂດຍໄດ້ອີງໃສ່ອຸນຫະພູມຂອງນ້ຳ ແລະ ຂະ ໜາດນ້ຳໜັກຂອງປາ, ໄລຍະການເກືອ, ວິທີການເກືອ.

ອັດຕາການເກືອ ແລະ ຈໍານວນຄັ້ງຕໍ່ກັບປາແຕ່ລະຂະໜາດ ໃນອຸນຫະພູມຂອງນ້ຳ 24^c - 27^c

ນ້ຳໜັກປາ (ກຼາມ)	ອັດຕາການເກືອ ອ (%)	ປະລິມານອາຫານ ໃຫ້ປາ1,000ໂຕ/ມື້	ຄວາມຖີ່ (ຄັ້ງ/ມື້)	ໄປສູ່ຕົ້ນຂອງ ອາຫານ%
25	4,5	1.125 ກິໂລ	3	32
50	3,7	1.85 ກິໂລ	3	32
75	3,4	2.55 ກິໂລ	3	32
100	3,2	3.2 ກິໂລ	3	30
150	3,0	4.5 ກິໂລ	2	30
200	2,6	5.2 ກິໂລ	2	30
250	2,5	6.25 ກິໂລ	2	25
300	2,3	6.9 ກິໂລ	2	25
400	2,0	8 ກິໂລ	2	25
500	1,7	8.5 ກິໂລ	2	23
600	1,4	8.4 ກິໂລ	2	23

**ກໍລະນີອຸນຫະພູມຂອງນໍ້າປ່ຽນແປງຄວນປ່ຽນແປງການໃຫ້
ອາຫານດັ່ງນີ້:**

ອຸນຫະພູມ	ອັດຕາເກືອ (%)	ຄວາມຕໍ່
ຕໍ່າກ່ວາ 15 °C	1 %	1ຄັ້ງ/ມື້ຫລື 3 ຄັ້ງ/ທິດ
16 °C- 19 °C	60%ຂອງປະລິມານອາຫານທີ່ໃຫ້ປົກກະຕິຕາມຕາຕະລາງເທິງ	1ຄັ້ງ/ມື້
20 °C- 23 °C	80%ຂອງປະລິມານອາຫານທີ່ໃຫ້ປົກກະຕິຕາມຕາຕະລາງເທິງ	1-2ຄັ້ງ/ມື້

ຕົວຢ່າງ: ການໃຫ້ອາຫານປາປາທີ່ປ່ອຍ 1,000 ໂຕ, ມີນໍ້າໜັກ 30 ກຼາມ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຕ, ນໍ້າໜັກປາທັງໝົດແມ່ນ 30,000 ກຼາມ.ການໃຫ້ອາຫານແມ່ນໃຫ້ 5 ເປີເຊັນ ຂອງນໍ້າໜັກປາທັງໝົດ ຕໍ່ໜຶ່ງມື້ ຈະນໍາໃຊ້ອາຫານເກືອປາທັງໝົດແມ່ນ 1,500 ກຼາມ

$$\text{ສູດຄິດໄລ່} : \frac{30,000 \text{ ກຼາມ} \times 5 \text{ ເປີເຊັນ}}{100 \text{ ເປີເຊັນ}} = 1,500 \text{ ກຼາມ}$$

1. ໃນ 2 ອາທິດໃດໃຫ້ປັບປະລິມານອາຫານຂຶ້ນໂດຍຕັກເອົາປາ 4 ຫາ 5 ໂຕມາຊັງນໍ້າໜັກ ຫລື ກະຕວງເອົາກໍໄດ້ເພື່ອເພີ່ມປະລິມານອາຫານຂຶ້ນ.
2. ອາຫານທີ່ໃຫ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບຜູ້ລ້ຽງ ເລືອກໃຊ້ເອງໂດຍອີງໃສ່ລະດັບໂປຼຕິນ ແລະ ລະດັບອາຍຸຂອງປາ.
3. ໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດຊັງໄດ້ ກໍໃຫ້ອາຫານເທື່ອລະໜ້ອຍໂດຍຈະສັງເກດການກິນອາຫານຂອງປາ ຖ້າປາກິນອາຫານຊໍາລົງແມ່ນໃຫ້ຢຸດການໃຫ້ອາຫານ, ແຕ່ວິທີນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ລ້ຽງສູນເສຍ ອາຫານ

5. ຈະຕ້ອງໄດ້ຈັບຂາຍໃນ 1 ກະຊັງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1 ອາທິດ, ຖ້າແກ່ຍາວເວລາຈໍາໜ່າຍນໍ້າໜັກປາຈະລຸດລົງ ຍ້ອນເຮົາກວນມັນແລ້ວມັນຈະຢຸດການກິນອາຫານ.
6. ໃນຊ່ວງຕົ້ນລະດູຝົນປາມັກຕາຍຍ້ອນ:ນໍ້າຊຸ່ນໄວຜິດປົກກະຕິປາປັຕົວບໍ່ທັນ,ນໍ້າຝົນໄດ້ເຊາະລ້າງສານພິດຕ່າງໆລົງສູ່ແຫລ່ງນໍ້າ,ພືດນໍ້າເກີດຂຶ້ນຫລາຍສົມທົບກັບພໍາມິດມົວເຮັດໃຫ້ນໍ້າຂາດອົກຊີ.
7. ໃນຊ່ວງລະດູໜາວປາໃຫຍ່ຊໍາຍ້ອນ:ອາກາດເຢັນ,ນໍ້າເຢັນປາຈະກິອາຫານໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດຈຶ່ງເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວຊໍາທີ່ສຸດໃນການລ້ຽງປາຊ່ວງນີ້.

X. ການໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ.

1. ຄ່າກະຊັງ4x6x2ແມັດ,ມູນຄ່າ4,000,000ກີບລ້ຽງໄດ້10ງວດຫລຸ່ຍທັງງວດລະ 400,000 ກີບ ເທົ່າກັບ 2,46 %
 2. ຄ່າລູກປາ 3,500 ໂຕx800 ກີບ = 2,800,000 ກີບ ເທົ່າກັບ 17,28 %.
 3. ຄ່າແຮງງານ 4 ເດືອນ x 100,000 ກີບ = 400,000 ກີບ ເທົ່າກັບ 2,46 %.
 4. ຄ່າອາຫານ105ເປົາ x 20ກິໂລ x 6,000ກີບ=12,600,000ກີບ ເທົ່າກັບ 77,77%
- ລວມຕົ້ນທຶນ: 16,200,000 ກີບ
- + ຜົນເກັບກູ້ 90 % ມີ 3150 ໂຕ x 0,5 ກິໂລ = 540 ກິໂລ
 - 540ກິໂລ x 13,000 ກີບ = 20,475,000 ກີບ.
 - + ຜົນກໍາໄລ20,475,000-16,200,000= 4,275,000 ກີບ

2.2. ວິທີການຮັກສາ.

2.2.1. ໃຊ້ອອກຊີເຕຕາໄຊຄຣິນປະສົມອາຫານໃຫ້ກິນ 3 – 5 ກຼາມຕໍ່ອາຫານ 1 ກິໂລກຼາມ ໂດຍໃຫ້ກິນຕິດຕໍ່ກັນ 3 - 5 ມື້.

2.2.2. ໃຊ້ນອຣຟລັອກຊາຊິນ ປະສົມອາຫານໃຫ້ກິນ 5 ກຼາມ ຕໍ່ອາຫານ 1 ກິໂລກຼາມ ໂດຍໃຫ້ກິນຕິດຕໍ່ກັນ 3 - 5 ວັນ.

VIII. ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກໃນການລ້ຽງປາໃສ່ກະຊັງ.

1. ອາດຈະມີການລົບກວນຈາກປາທຳມະຊາດ ແລະ ລັດຕູຂອງປາທີ່ມີໃນທຳມະຊາດ.
2. ປາຂະໜາດນ້ອຍລອດເຂົ້າໄປໃນກະຊັງ ແລະ ຍາດອາຫານນຳປານິນທີ່ລ້ຽງຢູ່ໃນກະຊັງ.
3. ນ້ຳຕ້ອງມີຄຸນນະພາບດີຕະຫລອດ, ຖ້ານ້ຳບໍ່ດີປາຈະຕາຍໝົດກະຊັງ.
4. ປາຈະເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ກັນໄດ້ງ່າຍ.

IX. ຄວາມສ່ຽງຂອງການລ້ຽງປານິນໃສ່ກະຊັງ

1. ການຕິດເຊື້ອພະຍາດງ່າຍ ແລະ ໄວສາມາດຕາຍໝົດກະຊັງໃນຊ່ວງເວລາອັນສັ້ນ.
2. ແນວພັນທີ່ນຳມາລ້ຽງບາງຄັ້ງ ຖືກຜູ້ນຳມາຈຳໜ່າຍເປັນແນວພັນມັນບໍ່ໄດ້ຕິມີໄຂ່ໄວ, ໃຫຍ່ຊ້າ.
3. ອອກຈຳໜ່າຍໃນຈຳນວນຫລາຍ ແລະ ຊ່ວງເວລາຈຳກັດເຮັດໃຫ້ປາຕົກລາຄາ, ຖືກແມ່ຄ້າກົງລາຄາ.
4. ນຳໃຊ້ອາຫານຫລາຍ, ຕົ້ນທຶນສູງ.

ຫລາຍ ເພາະວ່າປາກໍຕ້ອງການລະດັບອາຫານທີ່ແນ່ນອນເພື່ອນຳໄປເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງມັນເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ອາຫານທີ່ນຳໃຊ້ ປະເພດອາຫານນຳເຂົ້າຈາກໄທ

ຊະນິດອາຫານ	ນ້ຳເບືອາຫານທີ່ໃຊ້ລ້ຽງປານິນເດືອນທີ່ 1 ໂປຼຕິນບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 30 %	ນ້ຳເບືອາຫານທີ່ໃຊ້ລ້ຽງປານິນເດືອນທີ່ 2-3 ໂປຼຕິນບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 30%	ນ້ຳເບືອາຫານທີ່ໃຊ້ລ້ຽງປານິນເດືອນທີ່ 3 ຂຶ້ນໄປ ໂປຼຕິນບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 30%
ເຊຟຟິດ	7710	7711	7711
ທະວິນ	421	422	422
ລີ	011	012	012

ຮູບພາບ 7: ເປົາອາຫານສຳເລັດຮູບບາງຊະນິດທີ່ໃຊ້ລ້ຽງປາກະຊັງ

4. ຜູ້ລ້ຽງສາມາດນຳໃຊ້ອາຫານທີ່ຜະລິດເອງໄດ້ ໂດຍນຳໃຊ້ເກືອປາເດືອນທີ່ 2 ຫາຂາຍ, ແຕ່ການຂະຫຍາຍຕົວຈະຊັກຊ້າແຕ່ເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ຜົນໄດ້ຮັບມີກຳໄລດີກວ່າ ຍ້ອນຕົນທຶນອາຫານຜະລິດເອງຕ່ຳສູດອາຫານທີ່ໄດ້ຜະລິດລ້ຽງປານິນ.

1. ປາປົນໃນຈຳນວນ 13 ກິໂລກຼາມ;
2. ຖົ່ວເຫລືອງ 26 ກິໂລກຼາມ.

- 3.ສາລີ 24 ກິໂລກຼາມ;
4. ຮຳ 25 ກິໂລກຼາມ.
5. ເຂົ້າປຽນ 12 ກິໂລກຼາມ.

ທັງໝົດນີ້ບົດໃຫ້ລະອຽດແລ້ວນຳມາຕົ້ມໃຫ້ສຸກດີແລ້ວອັດເປັນເມັດໃຫ້ປາກິນ (ລາຍລະອຽດການຜະລິດຢູ່ໃນຄູ່ມືການຜະລິດອາຫານປາ).ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການຜະລິດເອງ. ຈະຊື້ສຳເລັດກໍ່ໄດ້ທີ່ ຄຳເສັງຟາມ.

VII. ບັນຫາປາເປັນພະຍາດ ແລະ ການປ້ອງກັນ .

ປານິນເປັນປາທີ່ລ້ຽງງ່າຍແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຕ່າງໆໄດ້ດີ ສາຍເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ປາເປັນພະຍາດກໍ່ເນື່ອງມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ ຫລື ບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດເຊັ່ນ: ຊ່ວງລະດູຝົນອຸນຫະພູມຂອງນ້ຳປ່ຽນແປງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ຄວາມຊຸ່ນຂອງນ້ຳ, ຊ່ວງລະດູໜາວອາກາດເຢັນອຸຫະພູມຂອງນ້ຳແຕກຕ່າງກັນຫລາຍລະຫວ່າງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ຊ່ວງລະດູຮ້ອນ ສາເຫດມາຈາກນ້ຳຮ້ອນແຮງ ແລະ ສູນຄືນຄືການລ້ຽງທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນຫລາຍຈົນເກີນໄປ, ສ່ວນພະຍາດທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບປານິນທີ່ລ້ຽງໃສ່ກະຊັງມີດັ່ງນີ້:

1. ພະຍາດທີ່ເກີດຈາກພາຍນອກ.

1.1. ປະກົດການ.

ຈຳພວກປົງໃສ, ໜອນສະໝໍ, ເທັບປາມັກພົບຕາມອະໄວຍະວະພາຍນອກທີ່ເກາະຕິດຕາມຜິວໜັງ, ກ້ອງເກັດ, ເຫືອກ, ຕາແລະຄີຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດບາດແຜກໍ່ໃຫ້ເກີດການຕິດເຊື້ອຕາມມາພາຍຫລັງ.

ຮູບພາບ 8: ປາທີ່ຕາຍເປັນພະຍາດ,

1.2. ວິທີການຮັກສາ.

- 1.2.1. ແຊ່ຟໍມາລິນ (ຟອກໂມນ) 150 - 200ຊີຊີຕໍ່ນ້ຳ 1,000 ລິດ ປະໄວ້ປະມານ 1 ຊົ່ວໂມງ.
- 1.2.2. ແຊ່ໃສ່ນ້ຳເກືອ ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ 5 – 10 ກິໂລກຼາມຕໍ່ນ້ຳ1,000 ລິດ ປະໄວ້ປະມານ 1 ມື້ (24 ຊົ່ວໂມງ).
- 1.2.3. ແຊ່ໃສ່ມາລາໄຄກຣິນ 1 - 1,25 ກຼາມ ຕໍ່ນ້ຳ 1,000ລິດ ປະມານເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ.
- 1.2.4. ໃນການຮັກສາ 3 ຂໍ້ເທິງ ແມ່ນສາມາດນຳມາປິ່ນປົວໃສ່ອ່າງໄດ້ກໍລະນີເລີ່ມຕິດເຊື້ອ, ຖ້າຕິດເຊື້ອຫລາຍອາດຈະໃຊ້ນ້ຳເກືອສາດໃສ່ຕາມກະຊັງປາໃຫ້ທົ່ວ.

2. ພະຍາດທີ່ເກີດຢູ່ພາຍໃນ.

2.1. ປະກົດການ.

ລັກສະນະອາການທີ່ສັງເກດໄດ້ຄື: ທ້ອງໄຄ່ບວມ, ມີເລືອດອອກຕາມອະໄວຍະວະພາຍໃນ ແລະ ເນື້ອເຫຍື່ອຕ່າງໆປາຈະຂັບເມືອກຕະຫລອດເວລາຕາມຜິວໜັງ ແລະ ເຫືອກ.